

tens Sammensætning og meget andet. Men Forslag om en saadan Forfatningsrevision bør ikke stilles, før der i Folketinget har dannet sig et saa stærkt og politisk ensartet Flertal, at det kan bære en Regering frem, som har tilstrækkelig Styrke til at føre en saadan Sag igennem. At rejse den nu, med en Mindretalsregering og et gruppesplittet Folketing, og uden at Tankerne endnu tilstrækkelig have klaret sig angaaende Forfatningsrevisionens Omfang og Indhold, vilde kun kunne skade den store Sag, man ønsker at fremme, og mulig for en lang Fremtid hindre dens Virkeliggørelse. Desuden er det fra alle Sider anerkendt, at Folketinget i dets nuværende Sammensætning ikke er et fulgyldigt Udtryk for Befolkningen. Valgkredsene ere af alt for ulige Størrelse, Kvinderne, de myndige Mænd under 30 Aar og saadanne, som, uden at have egen Husstand, staa i privat Tjenesteforhold, ere udelukkede. Da nu Valgkredsspørgsmaalet allerede er fremme til Afgørelse, og Erfaringen tilstrækkelig har vist, at det ikke kan løses uden gennem en Grundlovsændring, ligger det nær hertil at knytte Forslag om de ovenfor antydede videregaaende Forandringer i Folketingets Sammensætning, saaledes at dette Ting kan blive et virkeligt Spejlbillede af Folket, inden det skrider til at forhandle og afgøre Forslaget om den almindelige Forfatningsrevision, som i Fremtiden skal være Grundlaget for vort politiske Liv. En Grundlovsændring, der udelukkende omfatter Folketingets Sammensætning, vil det formentlig, hvis den vedtages i dette Ting, og Regeringen vil fremme den, være muligt at gennemføre, ogsaa under de nuværende politiske Forhold. Mindretallet stiller da, i Henhold hertil, et Forslag til en Dagsorden, der, samtidig med at standse Behandlingen af de to private Lovforslag, udtaler Folketingets Tilslutning til Tanken om en almindelig Grundlovsrevision, som skal omfatte det af Venstre ofte hævdede og aldrig opgivne Krav om en Omdannelse af Landstinget i Juni-Grundlovens Aand. Vedtages denne Dagsorden, agter

Mindretallets Medlemmer umiddelbart derefter at indbringe i Folketinget et blandt Bilagene til nærværende Betænkning optaget Forslag om en Grundlovsforandring, som ændrer Folketingets Sammensætning paa den ovenfor antydede Maade.

I Henhold hertil stiller Mindretallet følgende Forslag til

Dagsorden:

„Idet Folketinget udtaler,
at det anser en paa fyldestgørende Maade forberedt almindelig Revision af Grundloven, og særlig en Omdannelse af Landstinget i Juni-Grundlovens Aand, for en Opgave, der, saa snart de politiske Forhold tillade det, bør søges løst, og
at det ikke anser noget af de foreliggende private Lovforslag for at være et egnet Udgangspunkt for en saadan Forfatningsrevision,
gaar Tinget over til det næste Punkt paa Dagsordenen.“

Et andet *Mindretal* (J. Andersen, Borgbjerg, L. Jessen, K. J. Møller, H. Rasmussen og Rode) mener, at Grundlovsrevisionen nu bedst fremmes derved at Folketinget tager Stilling til det forelagte Lovforslag.

Genindførelsen af Juni-Grundlovens Forfatningsprincip er en let overskuelig Sag, hvori Vælgerne allerede længst have taget Standpunkt. Juni-Grundlovens Landsting var Resultatet af grundige Forhandlinger, og det har igennem en Aarrække fra 1849—66 bestaaet sin Prøve. Spørgsmaalet behøver derfor ikke at give Anledning til langvarige Detail-Overvejelser. De enkelte Ændringer i Valgmaaden, som nu naturlig maa foreslaas: Valgbarhedscensus'ens Bortfald og en systematisk Gennemførelse af den efter Juni-Grundlovens Givelse opfundne og antagne Forholdstalsvalgmaade ere ligeledes rent principielle Spørgsmaal, hvortil i Virkeligheden Stilling er tagen.

Naar det da fra anden Side erkendes, at „en Omdannelse af Landstinget i Juni-Grundlovens Aand“ bør finde Sted, ser